

Brøndsted (V):

Lovforslaget om læreruddannelsen i Grønland er jo et udtryk for, at man på Grønland er i gang med at få forberedt en ændring af den grønlandske folkeskolelov, og da man var midt i at forandre læreruddannelsen på Grønland, har man ønsket at udskyde læreruddannelsesændringerne, indtil folkeskolereformen var færdigbehandlet, sådan at man kan få dette harmoniseret. Det er forståeligt, at man i en sådan periode får nogle vanskeligheder med det, der er gældende lov, og derfor er det forståeligt, at man fra ministerens side ønsker at kunne give visse dispensationer med hensyn til længden af uddannelsen af lærere for Grønland og også med hensyn til bestemmelsen om et års ophold i Danmark for alle, der skal have læreruddannelsen. Jeg betragter det som en bemyndigelse til ministeren for en kortere periode forhåbentlig, og når jeg siger forhåbentlig en kortere periode, er det ikke af mistillid til ministeren, men fordi jeg mener, der er vigtigt, at man får folkeskoleloven og dermed en tilpasset læreruddannelseslov sat i gang for Grønland. Derfor skulle det kun være en dispensation, der skulle køre indtil da.

Jeg mener, der måske kan være grund til udvalgsarbejde, men ikke, at det er meget nødvendigt med udvalgsarbejde.

Dohrmann (FP):

Jeg skal tilsige fremskridtspartiets villige behandling af det foreliggende lovforslag.

Svend Haugaard (RV):

Som helhed giver vi også tilslutning. Men når der drøftes grønlandsk læreruddannelse, synes jeg, der er én bestemt sag, der er vigtigere end andre. Der har både fra dansk og grønlandsk side været fremført kritik af, at der er for få lærere i grønlandsk sprog, og jeg er helt enig i det uheldige i denne mangel.

Derfor mener jeg, det er en ting, vi er nødt til at have i tankerne, så snart vi diskuterer grønlandsk læreruddannelse. Jeg mener, vi må være interesseret i en hurtig vej til at få tilstrækkeligt med grønlandske lærere, selv om det ved denne lidt hurtige vej ikke skulle være muligt at opnå helt

den ønskede standard på det øvrige område.

Vi ønsker meget, at der vil være tilstrækkeligt af unge grønlandere, der vil søge den grønlandske læreruddannelse, og jeg må da også understrege, at når der har været grønlandsk kritik af mangelen af grønlandske lærere, må den fortrinsvis rettes til Grønland selv, fordi der er for få, der søger uddannelsen. Men det betyder også, at vi skal gøre, hvad vi kan for at fremme lysten til, at man søger en grønlandsk læreruddannelse.

Hvis denne lyst skal fremmes, skal man næppe gøre uddannelsen for lang og for svær, og man skal i det hele taget appellere stærkt til grønlandsk ungdom. Jeg tror, man skal også være meget åben over for at tage en genvej til en specialiseret uddannelse i det grønlandske sprog, selv om det skulle betyde en foreløbig uddannelse med senere mulighed for at gøre uddannelsen færdig og få det hele med.

Jeg vil gerne henstille, at man drøfter dette forhold ud fra interessen for at få det størst mulige antal unge grønlandere til at søge læreruddannelsen, for at man kan dække behovet for grønlandske lærere.

Lembourn (KF):

Det hænder jo ret ofte, at man opfører sig politisk betydelig fornuftigere i Grønland, end man gør i Danmark. Jeg tænker bl.a. på det geniale skattesystem, man har indført; det kunne vi lære noget af. Der er også her et punkt, hvor man åbenbart er fornuftigere, fordi man i modsætning til Danmark forsøger at få samstemmighed mellem reformerne inden for folkeskolen og inden for læreruddannelsen. Det har vi altid ladet gå sådan, at så kom det ene, og så kom det andet bagefter, det har aldrig rigtig passet sammen, men her gør man virkelig et alvorligt forsøg på at få de to ting til at passe sammen, og det kan vi kun glæde os over.

Den konservative folketingsgruppe kan tilslutte sig forslaget. Det eneste spørgsmål, jeg gerne vil have belyst i udvalget, er: hvad koster det? Der gøres et par bemærkninger om det, men de er meget generelt formuleret, og det er nu en god regel, som vi bør holde fast ved her i folketinget, at man aldrig nogen sinde bør fremsætte et